

България също предвижда да въведе централен регистър за действителните собственици с оглед мерките срещу пране на пари

След като с изменение на немския Закон срещу пране на пари в сила от 26.06.2017 г. в Германия бе въведен така наречения Регистър за прозрачност (*Transparenzregister*), българското правителство също предвиди да въведе подобен инструмент за борба с прането на пари. В тази връзка през месец август 2017 г. Министерски съвет одобри законопроект за нов Закон за мерките срещу пране на пари, който беше внесен за обсъждане в парламента.

Повод за тези инициативи е транспонирането на Четвъртата Директива срещу пране на пари (Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета), която наред с други разпоредби предвижда създаването на централен регистър. В този централен регистър следва да бъдат посочвани действителните собственици на предприятията, като по смисъла на Директивата под действителни собственици следва да се разбират онези физически лица, които стоят зад предприятието и имат икономическа изгода от дейността му.

В българския законопроект е предвидено, че не само търговци следва да разкриват действителните си собственици, но и други организации, като фондации, сдружения, политически партии. За термина „действителни собственици“ има легална дефиниция, която е различна за капиталови дружества и други организации. По отношение на корпоративните юридически лица действителен собственик е лицето, което пряко или косвено притежава „достатъчен процент“ от акциите, дяловете или правата на глас в това юридическо лице, като индикация за достатъчен процент е посочено 25% от капитала съответното дружество.

За фондации и други организационни форми, като тръстове и други подобни чуждестранни правни образувания, за действителен собственик се считат следните лица: учредител, доверителен собственик, пазител, бенефициент, лицето, в чийто главен интерес е създадена или се управлява доверителната собственост, и др. Когато критериите по легалната дефиниция за „действителен собственик“ са изчерпани, за такъв се счита физическото лице, което изпълнява длъжността на висш ръководен служител.

От приложното поле на дефиницията са изключени дружества, чиито акции се търгуват на регулиран пазар и които се подчиняват на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността.

Публикуването на информацията за действителните собственици се предвижда да се осъществява чрез подаването на декларация в Търговския регистър (за търговците) или

Адвокат Димитър Цвятков

Адвокатско дружество
Павлов и съдружници
Pavlov and Partners Law Firm
14 Tzar Osvoboditel Blvd.,
1000 Sofia, Bulgaria
Бул. „Цар Освободител“ 14,
София 1000, България
Т +359 2 4471350
Ф +359 2 4471390
E dimitar.zviatkov@cms-rh.com
cms.law

в регистър БУЛСТАТ (за другите видове организации). Публикуваната информация следва да е достъпна до широк кръг от лица, като начинът и условията за достъп все още не са предвидени и ще се уреждат от подзаконовни нормативни актове. Следва да се има предвид, че в Европейския парламент с решения на компетентните комисии от 28.02.2017 г. е започнала инициатива за нова директива, която да предвиди задължителен публичен достъп до националните регистри за действителни собственици, с което да бъдат отменени всякакви ограничения за достъп.

В законопроекта на Министерски съвет е предвидено да се разкриват следните данни за физическите лица действителни собственици: имена, гражданство, ЕГН, съответно дата на раждане, местожителство. За юридически лица и други правни-организационни форми, които осъществяват контрол над физическите лица, следва да бъдат давани фирмени данни, съответно данни за регистрация, включително личните данни за законните представители. Следва да бъде посочвано и лице за контакт с постоянен адрес в България, в случай че разкритите действителни собственици не пребивават в България.

Законопроектът предизвика оживена дискусия, като бяха подадени становища и възражения от няколко министерства, държавни органи и агенции, различни неправителствени организации и частни лица. Основните несъгласия бяха изразени с широкия кръг от засегнати лица, предвидените срокове, техническата обезпеченост и др. На дискусия беше поставен и въпросът за ролята на лицето за контакт, какви задължения следва да му се вменят и дали това лице следва да подлежи на административни санкции.

Законопроектът е предвиден за първо четене в парламента за първата седмица на месец октомври 2017 г. Остава да видим, дали и в какъв вид законът ще бъде окончателно приет от Народното събрание.